

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 17 16 Şubat 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi :
ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni
ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni :
İBRAHİM ÖZDEMİR
Yönetim Yeri : Taksim, No. 3 Kat: 3
Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet" Basımevi

ANAYASAMIZIN BİLİNÇLİ BEKÇİSİ, ÖLÜMLE PENÇELEŞİYOR!

Ordu'nun «Aga»lığından Milletin «Baba»lığına yükselen ve bu yüce sıfata lâyık olmak için hayatını Türk Ulusuna adayan Cemal Gürsel'den umut kesildi

27 Mayıs ulusal hareketinin sağduyulu lideri, 2. Cumhuriyetimizin ilk Cumhurbaşkanı ve Anayasa düzenimizin güçlü koruyucusu Cemal Gürsel, şu satırların yazıldığı sırada, Walter Reed Hastahanesinde, ölüm denilen kaçınılmaz sonuca biraz daha yaklaşmaktadır.

Bir haftadan beri, modern tıbbın bütün imkânlarının kullanılmasına rağmen komadan kurtulamıyan Cumhurbaşkanımızın durumu, artık «umutsuz» görülmekte ve kurtuluşun ancak bir «mucize»ye bağlı bulunduğu, tıb otoritelerince açıklanmaktadır. Bilimin bu acziyeti karşısında, yüreği yaralı Türk Ulusuna da ancak «serinkanlı bir bekleyiş» düşmektedir.

Bütün ömrünü ülkesinin mutluluğuna adayan ve demokratik düzenin soysuzlaştırılması karşısında, Türk Ulusu adına direnme hakkını kullanan Silâhlı Kuvvetlerimize öncülük eden açık sözlü, temiz yürekli, babacan davranışlı Cemal Gürsel, 27 Mayıs'tan sonra Ordu'nun «Aga»lığından Millet'in «Baba»lığına yükselmiş ve görev süresi içinde bu yüce sıfata lâyık olabilmek için bütün titizliği, duyarlığı, yurtseverliği göstermiştir.

Gerçi, hastalığı uzun süre halk-oyundan gizlendiği için, Gürsel'in son günlerdeki bazı olumsuz davranışları, ona yürekten bağlı olanları kuşkuya düşürmüş, özellikle yurtsever Genel Müdürlerin görevlerinden haksız yere uzaklaştırılmaları karşısındaki beklenmedik tutumu, bütün toplumcuları üzmüştü. Ama, bütün bu olumsuzlukların, onun hastalığını fırsat bilen bazı sorumsuz başların çabasıyla yaratıldığı, bugün artık kesinlikle anlaşılmış ve Halk âşığı Cemal Paşa, halkoyunda yeniden aklanmıştır.

Şimdi, bütün umutların kesilmiş olmasına rağmen tek dileğimiz, Çankaya'nın bilinçli bekçisinin yaban ellerden sağ-salim yurda dönmesidir.

HABER

Düzenbazlar ellediler devleti,
Talan var ha beyler, talan var talan!
Demokrasi türküleri söylenir,
Yalan var ha beyler, yalan var yalan!

Onun asıl sahibine tek haber,
Vermeden sattılar vatanı yer-yer,
Bir hiç iken iki yılda milyoner
Olan var ha beyler, olan var olan!

Bir yanda ezilmiş halk zarı-zarı,
Hayali, rüyası arpayla darı,
Öte yanda milyonları dışarı
Salan var ha beyler, salan var salan!

Böyle boş başına bu gidiş nere
Milletin sırtında kol gere gere?
İşsizlikten yana hergün bir kere
Ölen var ha beyler, ölen var ölen!

Başkaları çıkıp giderken aya,
Biz hâlâ bekleriz göl tutsun maya,
Bu düzeni taa kökünden yıkmaya
Gelen var ha beyler, gelen var gelen!

ÂŞIK İHSANÎ

VATANSEVER

Ezilmiş
Çiğnenmiş
Paramparça edilmiş
Ama bir vatansever
Bir vatansever ki
Onun söylediği şarkıları
Bir kez söyliyen
Söyliyebilen
Bir daha ölmez.

Sabri SORAN

SOSYALİZM ÜSTÜNE

(2) **MUSTAFA DUMAN**

Makine ve sömürgen karşısında insanı kurtarmak ve çarpışmaları önlemek için iki ayrı düşünce halinde ortaya çıktı sosyalizm. Marx, Engels, Owen üçlüsünün sosyalizmi olan «Bilimsel Sosyalizm», bir de çözüm yollarını insanın aklında, iyi niyetinde arayan «Ütopik Sosyalizm». Bu ikincisi, bugüne değin bir düşünce olarak kalmıştır. Bizim «sosyalizm» dediğimiz, asıl bu ikincisi, yani «bilimsel sosyalizm»dir.

SOSYALİZME GEÇİŞ

Toplumlarda makineli endüstri gelişir, kapitalistler güçlenir, çalışanlar «ezilenler» durumuna gelmeye başlarsa, sosyalizme geçiş hazırlıkları yapılır. Sosyalizme geçiş, iki yolla gerçekleşir:

● 1- Demokratik ve gelişim temeline dayanan geçiş. İşçiler ve diğer ezilen sınıflar, sendikalar kurarak haklarını ararlar. Ayrıca ezilen, sömürülen sınıflar, partiler kurarlar, seçimle yönetimi ellerine geçirirler. Böylece o oplum, yani o devlet sosyalizme geçmiştir.

● 2- İhtilâlle geçiş. Bu, kişi özgürlüğünü kısan bir yönetimi getirir ki, incelenmesi konumuz dışındadır.

Makineli endüstri çağında ezilen ve sömürülenlerin savunduğu sosyalizm, genellikle şu temel ilkelere dayanır:

● Üretim araçları belirli kişilerin değil, devletin, yani herkesin olmalı.

● Bu araçların yönetimi, demokratik bir şekilde gerçekleşmeli.

● Üretim, insanların gereksinmelerini karşılayacak bir duruma getirilmeli.

● Egemen bir varlık olan milletin ihtiyaçları, üretimin ereği olan kazancın yerine geçmeli.

● Ekonomik hayatın yönetiminde devlet, kapitalistlerin yerini almalı.

● İktisadî bağımsızlık, siyasî bağımsızlığı bütünlemeli.

● Kamu hizmetleri devlet tarafından ve kamu yararına görülmeli.

● Düşünce, yayın ve inanç özgürlüğü sağlanmalı..

● Bankacılık, sigortacılık ve dış ticaret, kamu yararına devlet tarafından yürütülmeli.

AZ GELİŞMİŞ ÜLKELERDE NİÇİN SOSYALİZM?

Az gelişmiş ülkelerin kalkınma yolları arasında en iyisi sosyalizmdir. Deneyler bunu açıkça gösterdi bize. Örneğin; Mısır, Bulgaristan, Romanya, İsveç... Niçin az gelişmiş ülkeler sosyalizmle daha çabuk ve daha kolay kalkınırlar?

Bu sorunun karşılığını, az gelişmiş ülkelerin sosyal ve iktisadî yapısında aramak gerekir. Az gelişmiş ülkelerde kişiler büyük yatırımlar yapacak güçte değillerdir. Eğer kapitalizmle kalkınmak istiyorsalar, çaresiz dış kapitale baş vuracaklar. Bir de devletin yardımına. Dış kapital, herşeyden önce kendi çıkarını düşündüğünden, az gelişmiş ülkenin kaynaklarını istediği gibi işletecek, kazancı kendi ülkesine taşıyacak. Böylece gün geçtikçe daha çok soyacak ve yoksul ülke, gün geçtikçe daha çok yoksullaşacak.

Dışardan gelen yabancı kapital; kapitalizmin, emperyalizmin ilkelerine göre, az gelişmiş ülkeyi sömürmeye mecburdur. Bunun önüne geçilemez. Dış kapital ve onunla çıkar ortaklığı yapan, aynı zamanda devletin yardımını gören iç kapital zenginleştikçe, devlet ve millet yoksullaşır. Çağımızda bunun açık örneklerini görmekteyiz. Örneğin: İran, Vietnam, geri kalmış Afrika ülkeleri... Bunları sömürenler, yani Amerika, İngiltere, Belçika, Hollanda, Fransa ve Almanya ise gün geçtikçe daha güçleniyor, daha zenginleşiyor. Ve bunun sonucu olarak da sömürdükleri ülkelerin bağımsızlıklarını tekellerine almışlardır. Sonuçların en korkuncu budur. Az gelişmiş ülke kalkınmak isterken bağımsızlığından da olur. Yani bağımsızlığını da yitirir.

AZ GELİŞMİŞ ÜLKEMİZ

Palavramız bol bizim, en uzun diller bizde
Köyden fakir ilçeler, okulsuz iller bizde
Cahil aydınlar bizde, kara cahiller bizde

Bir çağdaş uygarlığa ulaşmaktır gayemiz
Fakat elden ne gelir az gelişmiş ülkemiz

Sarmış bütün vatanı en seçme çıkarcılar
Nalıncı keserleri, kurnaz inhisarcılar
Bizde ölü gömüyor taksitle mezarcılar

Bütün niyetler iyi, bütün yürekler temiz
Fakat elden ne gelir az gelişmiş ülkemiz

Topraksız köylü demek milletin efendisi
Zenginlerimiz desen pintilerin pintisi
Her siyasî maşallah, hicivin tâ kendisi

Bin düşmana bedeldir çok şükür bir tanemiz
Fakat elden ne gelir az gelişmiş ülkemiz

Bir kazanç hırsı sarmış herkesin yüreğini
Düşünen yok yurtsever olmanın gereğini
Yağmacılar paylaşmış Hasan'ın böreğini

Çoğumuz sıska amma bir kısmımız bek semiz
Kimsede kabahat yok az gelişmiş ülkemiz

Her işte en geriyiz öteki uluslardan
Onlar yoktan var eder, biz yok ederiz vardan
Vatan büyük bir sofra herkes yer bir kenardan

Kocaman balıklara bizler küçük bir yemiz
Kimsede kabahat yok az gelişmiş ülkemiz

Kalkınma, refah devri gördüğümüz bir rüyâ
Her gönülde menfaat, her yüzde yalan, riyâ
Dağlardakini geçti şehirdeki eşkiya

İçimiz kan ağlıyor, gülse bile maskemiz
Kimsede kabahat yok az gelişmiş ülkemiz

ÜMİT YAŞAR